Ч. 34. Субота 27 (14) лютого 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Скликане ради державної. — До ситуациї. — Проґрама нового сербского правительства. — Австрийско-турецка угода.

„Fremdenblatt" доносить, що рада державна розпічне на ново свої наради в середу, дня 10 марта. Президия палати послів одержала вже о тім повідомлене. Президия має установити дневний порядок з першою точкою „вибори президиї". Президентом зі старшини буде пос. Функе. Нововибрана президия поставить на першій точці дневного порядку предложене о контингенті рекрутів. Закон анексийний і закон о суспільнім обезпеченю мають бути без першого читаня відослані до комісий. Кандидатом християньско-суспільного сторонництва на становище президента палати єсть др. Паттай.

Одна з віденьских часописий доносить, що бар. Бінерт в найблизшім тиждни запросить представителів сторонництв на конференцию в цїли обговореня виглядів на успішність праць парляменту.

З утворенєм славяньского союза, котрий числить 125 членів, утратило правительство надію на потрібну для него більшість двох третин і тому бар. Бінерт буде вимагати від представителів сторонництв поруки, щоби державні конечности яко звичайні предложеня війшли на дневний порядок. То було би лише тодї можливе, коли би не вношено ніяких наглих внесень. Тимчасом провідники славяньского союза, в котрім засїдають також радикальні Чехи, заявили вже з всякою рішучостию, що не думають зречи ся свого права в користь державних конечностий, бо коли би они сего зрекли ся, тодї розпав би ся славяньский союз. Коли слав. союз буде при тім обставати, тодї нарада представителів парляментарних сторонництв не доведе до ніякого вислїду. Наколи дневний порядок буде загачений наглими внесенями Чехів (а до того дадуть досить материялу ревізиї і арештованя в Празї) і полудневих Славян, то нема мови про яку небудь законодатну роботу в передвеликоднїй сесиї. Тому в кругах нечисленних послів, які тепер ще пробувають у Віднн, задивлють ся з великою зневірою на можливість такої сесиї. Коли би нарада представителів парляментарних сторонництв не довела до ніякого вислїду, а Чехи знов загатили дневний порядок наглими внесенями, тодї передвеликодну сесию замкнено би вже по кількох днях.

Пос. Прімавезі висловив ся минувшої неділї перед виборцями оломуцкої торговельної палати, що бар. Бінерт імовірно розвяже державну раду, наколи покаже ся і тепер неспосібною до роботи, а коли би і новий парлямент показав ся не лїпшим і не ухвалив язикового закона, тодї введено би язиковий закон § ом 14-им в житє

На вчерашнім засїданю сербскої скупштини явив ся новий кабінет, а президент єго Новакович відчитав таку заяву правительства: Припала менї нинї в участи честь явити ся перед скупштиною разом з правительством зложеним в небувалий доси спосіб з представителів всіх сторонництв. Теперішна хвиля безусловно вимагає згоди в краю в цїли охорони сербских інтересів на вні. З одної сторони силувано ся спинити природне право Сербії до дальшого єствованя, котра впрочім єсть укріплена також міжнародними договорами. Народна скупштина взяла свою заграничну проґраму з серця народа. Жаданя і стремленя, які заключає та проґрама і підставу їх права єствованя та інтересів, зуміє Европа вскорі оцінити. Корінє тої народної справи не може бути видерте з серця народа, доки хоч один Серб жиє на земли.

8)

Ясновидїнє

і що з тим вяже ся.

Написав К. Вербин.

(Дальше).

Пес ясновида.

До материялу про ясновидїнє, мусимо записати ще й слїдуючий про „ясновидющого", який надіслала сими днями якась дама берлиньскій ґазеті „Der Tag". О скілько се спостережене єсть докладне і о скілько тут дїлала може трохи за буйна уява — се очевидно мусить тут позістати неувагляднене. Отже згадана дама пише:

Одна із найрухливійших опікунок зьвірят, котра грає ролю медіюмової писарки в спіритистичних кругах, має правдивого расового пса териєра (анґлїйска раса псів близька до пінчів), котрий під взглядом інтеліґенциї перевисшає між чотироножними зьвірятами все, що доси бувало. Пес той, котрому на імя Ріпель, розуміє не лиш все, що до него говорити, але він ще й уміє своїми рухами та поглядом зробити так, що можня і єго зрозуміти, що ніби й він хоче сказати чи зробити. Він не спускає своїх розумних, красних очий зі своєї пані, котру дуже любить, лиш заєдно дивить ся їй в очи. А она потребує лиш подивити ся на него, щоби він зараз знав, що має робити; для него нема більшої розкоші над то, коли она єго похвалить. Мов би зроблений з залїза позістає він в найневигіднїйшій позициї, аж она дасть єму знак, що позваляє єму рушити ся. Ріпель скаче мов би який акробат, танцює мов би яка таночниця в балєтї і співає — таки направду — співає дзвінкими, протяжними голосами арії, яких мабуть доси ще ніхто ніколи не чув з песячої мордочки.

Чи той Ріпельцьо від того, що сходить ся часто зі спіритистами, заразив ся від них духово також в сїм напрямі, чи він вже такий з роду, що придатний на медіюм — досить, що й о тім псї говорять, що й з него ясновида. Я тому дуже не довіряла і сьміяла ся з того, уважаючи то за незлий дотеп, аж ось не давно діждала ся малої, дуже дивної сцени таки у себе дома

Моя приятелька була вечером в гостинї у мене, а пес як звичайно сидів з нами при столї на кріслї — прислухував ся уважно нашій розмові. Нараз нагороїжив ся, обернув ся гаркаючи і загавкав кілька разів остро в сторону як до кута коло печи. Ми гадали, що він зачув якийсь шелест, котрого ми балакаючи не чули, і крикнули на него, щоби сидів тихо; — він станув мов би загіпнотизований і вдивив ся стовпом в пусту стїну. Очевидно видів щось, чого ми не виділи, а то невидиме ніби пересувало ся поволи з єго становища впоперек через велику комнату, а Ріпель вів за ним з напруженим очима. Цїле єго тїло обертало ся в тім напрямі, в якім порушало ся то з'явище і він перестав гавкати та вимахував своїм коротким хвостиком, мов би хтось промавляв до него успокоюючим голосом. Через хвильку споглядав ще до дверий балькона, а відтак обернув ся знов до нас, дивив ся на нас своїми якось дивно сьвітячим очима, мов би щось питав ся і звинув ся відтак в клубок мов би утомлений на своїм кріслї. Иншим разом видів Ріпель щось при фортепянї, чого ми не могли добачити, а тодї відбули ся такі самі єго рухи. Що се єсть? Чи той зовсім здоровий і сильний пес має якісь привиди, чи може дасть ся то всьо пояснити в якийсь инший спосіб?

По сїм можемо вже приступити до поясненя того чи тих з'явищ, котрі називаємо ясновидїнєм. Отже що то єсть ясновидїнє? Має то бути у деяких людий якась незвичайна, доси ще не знана докладно сила і здібність, за помочию котрої можуть они спостерігати і видїти не безпосередно очима, але своїм духом події і предмети, яких в звичайнім станї, на яві, не могли би видїти. Виходить з того, що кождий ясновида мусить в тій хвили, коли в нім відбуває ся то ясновидїнє, знаходити ся в якімсь иншім, не звичайнім станї; в нім мусить з хвилею ясновидїня настати якась зміна, викликана або ним самим або кимсь иншим. В тій хвили, коли в нім настає тота зміна, будить ся в нім і сила, котра робить з него ясновиду. Той відмінний стан ясновиди може настати або внаслїдок якогось подразненя нервів, або внаслїдок, що так скажемо, штучного або природного приспаня, в гіпнотичнім або в природнім снї. В однім і другім случаю мусїла би межи внутрішними орґанами людского тїла, ви-

Королівске правительство, присьвячуючи цілу свою увагу заграничним справам, має надію, що буде его в тім супроводити загальна згода і відвага. Правительство відкликує ся до всіх Сербів, аби виповнюванєм обовязків горожаньских підпирали его в сотвореню підвалин ліпшої будучности. Нехай нами заволодіє почуте і сьвідомість висших обовязків супротив бувальщини нашого народа, геройского спадковища предків, супротив єствованя і найжизненнійших інтересів нашої вітчини!

Внесенє на оповіщенє тої заяви плякатами у всіх громадах краю ухвалено серед грімких оплесків, почім скупштина приступила до денного порядку.

Вчера о годині $1^{3}/_{4}$ з полудня великий везир Гільмі паша покінчив наради з амбасадором Паллявічінім. Осягнено повне порозумінє. Нині о годині 3-ій по полудни маркґр. Паллявічіні, великий везир і міністер торговлі, що єсть тимчасовим управителем міністерства заграничних справ, підпишуть в Константинополи протокол австрийско-турецкої угоди в двох примірниках. — Рівночасно доносять з Константинополя, що тамошний бойкотовий комітет заявив, що бойкот нині закінчить ся.

Новинки.

Львів, дня 26-го лютого 1909

— **Іменованя і перенесеня.** П. Намістник переніс радника поліції Гавр. Крайнера зі Львова до Перемишля, а ст. комісаря поліції Мих. Суханьского з Перемишля до Львова. — Львівский висший суд краєв. переніс офіцияла канцел. Фед. Росоловского з Делятина до Тернополя і канцелїстів Бол. Смутка з Будзанова до Сокаля і Йос. Кубаса в Глинянах до Буківска; — іменував канцелїстами: підофіцирів рахунк.: Іґн. Ґрінберґа для Глинян; Ів. Філяра для Обертина; Ал. Ґвоздовича для Буська; Йос. Ферстера для Глинян; Вас. Маленького для Калуша і Йос. Бочара для Делятина; дальше офіциянтів канцелярийних: Бен. Вассера в Коломиї для Бірчи, Сим. Ґеллера в Станиславові для Мільниці, Стеф. Малого в Меденичах для Підбуржа, Меч. Ґросманна в Тернополи для Снятина і Стеф. Федишина в Тернополи для Потока Золотого.

— **Посади для резервістів.** Намістництво письмом до президента міста Львова подає до відомости: В наслідок помноженя відділу сторожі войсково-поліцийної у Львові о 38 вояків, зискують резервісти, як підофіцири так і рядові можність вступленя до того відділу. Кандидати мусять бути вільного стану, здорові, сильної будови тіла (висоти що найменше 168 цм.), мусять знати краєві язики в мові і письмі, а крім недоганности під кождим взглядом і обовязковости мусять мати також гладкість в обході. Служба в войсково-поліцийній сторожі дає так само як служба в полку право до узисканя по 12 роках цертифікату з всякими полученими з тим після закона з 1872 правами. — Кандидати повинні зголошувати свої просьби в команді відділу (найлїпше особисто що дня від 8 до 12 не виключаючи сьвяточних днїв і неділь).

— **З „Рускої бурси реміснично-промислової“.** Надзвичайні загальні збори членів товариства „Руска бурса реміснично-промислова у Львові“ відбудуть ся дня 12 марта с. м. в комнатах „Зорі“ (ул. Краківска ч. 17 партер).

— **Дрібні вісти.** Дня 23 с. м. було у Львові аж десять случаїв занедужаня на шкарлятину.— Іспит зрілости в бережаньскій ґімназиї зложили дня 22 с. м.: Бін Бенямин, Яримович Волод., Кляйнер Осип, Лопатиньский Зиновій і Мальский Тад.— Мавр. Чиш, торговельник меблями згубив пулярес з квотою 210 К —„Готель Жоржа“ у Львові, який вело товариство приватних урядників у власнім зарядї, випущено тепер в аренду п. Богосевичеви на 6 лїт. — В Крогульци, гусятиньского повіта, вибухла на обшарі двірскім пискова зараза. В наслідок того замкнено цїлий повіт, що складає ся з 50 громад.

— **Виділ філії „Просьвіти“ в Бродах** подає до відомости: Дня 1 марта 1909 в понеділок, о год. 11 рано відбуде ся в Бродах в сали тов. „Основа“ довірочний з'їзд делеґатів читалень „Просьвіти“ з Брідщини в цїли обговореня просьвітних справ і орґанїзациї просьвітної роботи в брідскім повіті. Дневний порядок: 1) Обговоренє просьвітного конґресу у Львові. 2) Економічний реферат п. А. Корнелї. 2) Орґанїзацийний реферат. 4) Внесеня членів. Взиваємо всї читальї „Просьвіти“, щоби вислали делеґатів на сей з'їзд. Просимо всіх Вcч. оо. духовних українців, українську інтелїґенцию і селян, щоби взяли численно участь в сїм з'їздї та заохотили і других до участи. Карти вступу роздаватись буде в дни з'їзду, в льокали „Основи“ від 9 години рано.

— **Ревізия бурс, інтернатів і пенсионатів.** Наслідком зарядженя львівского маґістрату переведено санїтарно-поліцийну ревізию бурс, інтернатів і пенсионатів для молодїжи середних лїцеальних, виділових і народних шкіл, а також приютів і дїточих захоронок, з виімком заведень, що остають під управою, отже безнастанною контролею громади. Ревізию переводила комісия, зложена з адмінїстрацийного урядника маґістрату, міского лїкаря, інжинїра та делеґата краєвої ради шкільної. Зревідовано разом 43 заведень. Комісия пересьвідчила ся, що значна більшість зревідованих заведень відповідає санїтарним вимогам, деякі уладжені взірцево, в деяких виказано на місци недостачі, котрі можна було відразу усунути, а лише що до кількох заведень комісия признала потребу виданя зарядженьь, щоби поправити різкі недостачі. З огляду на педаґоґічні користи комісия ствердила, що є они всюди великі і зазначила великий їх характер гуманїтарний та значно лїпші вислїди що до обичайности молодїжи, ніж на дешевих „станциях“ приватних. Крім того, як ствердив делеґат краєвої Ради шкільної, науковий поступ вихованків бурс є дуже добрий. Вкінци комісия ствердила факт, що взагалї рускі бурси є далеко лїпше уладжені і містять значно більший процент шкільної молодїжи, ніж бурси польскі.

— **Небезпечний прилад лїчничий.** Намістництво розіслало до старостів і громад слідуючий окружник: Якийсь Йосиф Ляндав у Відни анонсує в ґазетах прилад названий „Hörtrommel“ (бубник слуховий), котрий має помагати на глухоту і єсть придатний в кождій хоробі ушній. Позаяк той прилад після ореченя найв. Ради здоровля може при невідповіднім ужитю викликати важкі наслідки для здоровля, то міністерство справ внутрішних рескриптом з 20 січня с. р. заборонило держати на складі і продавати той прилад.

— **Важне для женщин.** Дирекция „Народ. Торговлї“ подає до відомости: Бажаючі відбути практику при лядових касах наших складів яко аспірантки на касиєрки лядові, мають зголосити ся у нас писемно з приложенєм метрики, шкільного сьвідоцтва з послїдного шкільного півроку і сьвідоцтва моральности. — Практика триває найменше два місяці, по чім і слідує іспит з рахунковости і приписів службових реґулямінів. По зложеню іспиту надаємо посади лядових касиєрок при наших складах в міру опорожненя тихже.

— **З зелїзниць.** Нинї отворено загальний рух на льокальній зелїзници Львів Яворів. Завтра буде заведений рух товаровий на шляхах Стрий Хврів Загіре Мезі Лябірч, Львів-Стрий-Лавочне і на зелїзницях льокальних Борки вел.-Грималів, Львів-Вовків і Тернопіль-Збараж. Внаслідок того в окрузї львівскої дирекциї буде від завтра отворений рух загальний на всїх шляхах крім вузкоколїйової зелїзницї Новий Лупків Тісна.

З завтрішним днем зносить ся оголошенє дня 23 с. м. обмеженє приймання пересилок і від того дня можна надавати всї пересилки на всїх стациях округа львівскої дирекциї без обмеженя. До стациї зелїзниць Новий Лупків Тісна, на котрій рух і дальше єсть здержаний посилок не приймає ся.

кликуючими в нїм сьвідомість чогось, а зовнішними предметами або подіями наставати якась природна звязь. О надприродній не хочемо тут говорити, бо се входило би вже в округ чудес, а преці годі припускати, щоби якийсь там сіньор Метеллі, або пан Стшалковский або навіть і пес показували якісь чудеса. Коли же би наставала якась природна звязь, то насамперед треба мати на увазі то, що ту звязь мусїло би щось викликувати, мусїло би бути щось такого, що знаходило би ся межи внутрішними орґанами чоловіка, межи его мозком а зовнішними предметами і подіями. Чи би ми то „щось“ назвали силою, чи етером, флюідом або одом — се вже річ байдужна, бо то лиш назва а розходить ся лиш о то, чи єсть дійстно щось такого, а коли єсть, то що оно. А відтак треба й то памятати, що коли би була дійстно якась невидима і незнана нам ще сила, яка би вязала внутрішні орґани чоловіка викликуючі в нїм сьвідомість, зі зовнішним тілом, то могла би заходити звязь хиба лиш з тим, що єсть, що діє ся, а не з тим, що було, що минуло, або з тим, що буде.

Само просте розумованє доводить нас вже до того перекопаня, що скоро ясновидінє опирає ся на якихсь природних, хоч не знаних нам основах, то оно не може сягати анї в минувшість анї в будучність, бо тодї ставалось би тим, що виходило би поза всю окружаючу нас природу а тим самим не лиш було би нам непонятне, але таки для нас би его зовсїм не було, позаяк межи тим, що ще мало би настати, або тим, що вже минуло, а нашими внутрішними орґанами не могла би завести ся ніяка звязь. З сего виходить ясно і недвозначно, що ясновидінє яко предсказуванє того, що буде, або вгадуванє того, що було, може лиш бути як з одної сторони самодурством так з другої сторони лиш гумбуґом і простим обманьством, обчисленим на визиск людскої несьвідомости і темноти.

Але коли ясновидінє опирає ся на якихсь природних, хоч не звістних нам ще докладно основах, то послухаймо, як его дехто поясняє. І знов тут вернемо до справи др. Польончика. Зараз в перших початках, як лиш ся справа була виринула, принесли були деякі львівскі ґазети інформацию, чи там поученє від др. Польончика про ясновидінє. Повтаряємо тут то, що тодї ґазети писали.

Ясновидінє — мав др. Польончик казати — поясн[ю]вано до недавна як якусь чудесну здібність видїня з замкненими очима, на скрізь через всілякі предмети, віддїлюючі очи медиюма від предмету, який оглядає. Се поясненє єсть о стілько неточне, що тут о видїню в строгім значїню того слова нема бесїди, бо орґани зору при ясновидїню не відграють ніякої ролї. Приспаному медіюм можна завязати очи, можна предмет до огляданя умістити депебудь, перед медіюм, за ним, в другій комнаті, а оно легко добачить его, огляне его і опише. Медия хоч видять докладно якийсь предмет, не потрафлять означити анї его положеня анї місця, де знаходить ся, скоро не видять в безпосереднім сусїдстві якогось иншого предмету, о котрім знають, як і де лежить. З того виходить, що вражінє образу предмету творить ся в мозку медиюм без посередництва очий; а коли медиюм говорить, що видить, то говорить так, бо навикло приписувати поставанє образів без участи очий. Єсть то з'явище подібне до тих, які бувають при галюцинациях. У людини, котра дістає галюцинациї (привиди) настає мозку вражінє образу, який не творить ся на сітчанцї в оцї.

З досьвідів — говорив др. П. дальше — здаєсь безсумнївно виходити, що образи в мозку медий творять найлекше жиючі предмети і деякі тїла як кришталі, маґнеси і т. п. Мертві предмети взагалї, коли не знаходять ся в безпосереднім сусїдстві жиючих творий або коли не стикали ся з ними, не тварять в мозку медий. Др. П. каже, що він ствердив, що медия не видять трупів. Важною обставиною єсть, що они в жиючих єствах видять найліпше нерви і ткань, положені коло грубих і здорових паїв нервових а поражених нервів і цїлого тїла, по котрім тоті нерви розходять ся, не видять та називають їх темними.

(Дальше буде).

— **Зухвала крадіж.** До помешканя офіциянта судового п. Гойвана в Коломиї підчас коли він разом з женою був на рускім вечерку, добули ся злодії а забравши все, що лиш дало ся взяти, увійшли в той сам спосіб до сусідного помешканя вдовиці по учителю, пані Филиповичевої, котра так само була з донькою на вечерку. Тут спали два хлопці літ 9 і 11. Они пробудили ся і наробили крику а тоді один із злодіїв загрозив їм різницким ножем. Перепуджені діти мусіли мовчати а злодії забрали все, навіть подушки зпід голов дітий і втекли. Аж тоді діти наробили крику а заалярмований офіциял поліциї п. Ганшер, мешкаючий в другім домі, пустив ся за злодіями в погоню, але на дармо. Обікрадені позістали лиш в тім, що мали на собі на забаві.

— **Проґрама концерту в честь Т. Шевченка,** який відбуде ся дня 2 марта в „Фільгармонії": 1) М. Лисенко: Інтродукция до опери „Остання ніч", виконає оркестра 15 полку під управою свого капельника, п. Конопаска. — 2) Промови. — 3) Ст. Людкевич: „Кавказ" ч. I. „Прометея" на хори мішані, відспіває при супроводі орхестри „Львівский Боян" під управою свого діріґента, п. Михайла Волошина. — 4) Chopin: Scherzo, фортепянове сольо п. Олі Ціпановскої. — 5) Mendelsohn: „Antigona" Op. 55, Nr. 6. Allegro maestoso на два мужескі хори відспіває „Бандурист" в супроводі охрестри під управою свого діріґента, п. Петра Артимовича. — 6) а) Vieuxtemps: Концерт D moll; Adagio religioso; Finale Marziale; б) Schubert-Wilhelm: Am Meer, сольо скрипкове з супроводом фортепяну виконає проф. Евген Перфецкий. — Лисенко: а) „Гетьмани, гетьмани!"; б) „За думою дума"; „Чого мені тяжко..." відспіває при супроводі фортепяну п. Модест Менціньский. — 8) Е. Grieg: „Оляф Триґвазон", нескінчена драма в III діях Бернштерна Бернзона на хори мужескі, жіночі і мішані в супроводі орхестри з солями сопрановими, альтовими і басовими відспіває „Львівский Боян" (Солісти: п. І Рожанковска і п-а О. Параходяківна (сопрани), п. А. Ґеттерова і п-а О. Озаркевичівна (альт), п. Ів. Ґеців і п. А. Чайківский (бас). — Фортепяновий супровід обняли: п-а Оля Ціпановска і проф. Галя Ясеницка. Початок точно о годині 7 вечером.

— **Малпа злодієм.** Панове злодії то такі штудерні голови, що уміють завсігди придумати як найхитрійші способи, щоби могли як найдогіднійше красти. Що злодії, котрі по великих містах в білий день і в присутности нераз і більшого числа людий обкрадають головно ювілєрскі склепи, мають своїх спільників, частійше навіть спільнички, се звістно загально, бо в спілці краде ся вигіднійше. Але на оріґінальний і не практикований доси спосіб взяв ся один злодій, котрого сими днями прихоплено в Парижи в однім з тамошних великих маґазинів товарових. Він взяв собі до спілки — малпу. Вже від якогось часу помічено в однім великім склепі недалеко парижскої опери, що в деяких відділах попропадало богато всіляких дорогих річий і що до того магазину заходив правильно що дня якийсь досить недбало убраний панок, подобаючий з лиця на якогось чужинця. Він ходив по всіх відділах маґазину, приглядав ся всіляким товарам, головно виробам ювілєрским, але не купував нічого. Як би не то, що попропадало богато всіляких товарів, був би ніхто не звернув уваги на того панка, бо в парижских великих маґазинах волочать ся цілими днями тисячі людий, а навіть визначують собі там сходини. Але якесь просто непонятне пропадане всіляких річий, спонукало купця повідомити поліцию, котра вислала до склепу кількох своїх найздібнійших детективів. Коли той чоловік зайшов сими днями знов до відділу з всілякими дорогоцінностями і казав собі показати кілька перстенів, а відтак оглядав їх спокійно, звернули детективи свою увагу на него і викрили, чого би ніколи не були припускали: В хвили коли той панок обернувся трохи боком до стола, на котрім лежали всілякі дорогоцінности, висунула ся з єго кишені головка а відтак і волохата лабочка маленької малпочки, котра вхопила чим скорше із стола якусь дорогоцінність і щезла знов в кишени. Чоловіка того зараз арештовано. Показало ся, що то був вандрівний фаринник і акробат, котрий виучив свою малпу так, що она помагала єму красти.

† **Померли:** Антін Захар, редактор черновецкої урядової ґазети „Czernowitzer Zeitung", ц. к. радник державний і пр., помер дня 24. с. м. рано в Чернівцях. Покійник родив ся 15. цьвітня 1838 р. в Станиславові, ґімназияльні науки кінчив в Чернівцях а універсітетскі у Відни і в 1859 р. вступив до служби державної в Чернівцях. Покійник був через 38 літ редактором черновецкої ґазети урядової. — О. Віктор Решетилович, приходник в Мокротині, куликівского деканата, помер дня 22. с. м. в 55-ім р. житя а 31-ім р. сьвященьства. — О. Альбин Федорович, приходник Бахова, порохницкого деканата, помер дня 20. с. м. в 61. р. житя а 33. р. сьвященьства. — Адольф Гут, емеритований ц. к. радник Двора, упокоїв ся дня 21. с. м. в Стрию в 74 ім році житя. Покійник був в послідних кількайцятьох роках правительственим комісарем для тов. „Дністер" і на тім становищи проявляв незвичайну прихильність до сеї інституциї, радіючи щиро єї постійним розвоєм. Покійник був довший час старостою в Яворові, опісля в Ярославі, а наконець перейшов на службу при Намістництві у Львові.

Телеґрами.

Відень 26 лютого. Помер тут бувший міністер-земляк для Галичини др. Леонард Пєнтак.

Будапешт 26 лютого. Обговорююча проґраму сербского президента міністрів Pest. Lloyd. пише, що нема межинародного права, котре признавало би засаду виголошену Новаковичем, мов би кождий независимий край мав право до чужої териториї. Міністрови не вільно забувати о ріжниці межи тим, що моє а що твоє.

Прага 26 лютого. „Den" доносить, що бар. Бінерт на засіданю палати послів дня 10 с. м. предложить крім закона о континґенті рекрутів всі проєкти законів, які були внесені попередної сесиї, отже також і закон язиковий.

Река 26 лютого. Від двох днів ширить ся тут бора. Мороз доходить до 7 степенів. Пристань покрила ся верствою леду. Плавба прибережна з причини бори перервана.

Тегеран 26 лютого. З Тебріс доносять, що революціоністи відперли сильний атак войска шаха. Войско то потерпіло значні страти.

Константинополь 26 лютого. Тутешний комітет бойкотового синдикату заявляє, що бойкот нині скінчить ся.

Париж 26 лютого. (Аґ. Гаваса) Шах вислав телєґраму до перского амбасадора в Константинополи, в котрім повідомляє єго, що завів на ново конституцию і просить, щоби завів переговори з революціоністами.

Білград 26 лютого. Загальну сензацию викликав тут факт, що король помилував офіцирів і підофіцирів, обжалованих о бунт і заговір в Краґуєвачу т. є. тих офіцирів, котрі виступили були против офіцирів заговірників, що убили короля Александра.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають посішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходить до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): **7·20,** 12·05, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): **7·01, 11·40, 2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: **10·20.**
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29,** 11·48, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): **3·50.**
„ Белзця: 4·50.

Відходить зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·23,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): 6·43

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд. 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї)

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).